RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 80.092/1
van 23 oktober 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wat betreft de besteding van de middelen, de uitbreiding van de samenwerking met wetenschappelijke instellingen en onderzoekscentra, de opheffing van de regeling voor interuniversitaire projecten en de flexibilisering van de Methusalemfinanciering’

#LW-CDK[OACAI-IAAJCVT#

Op 23 september 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse Zaken, Digitalisering en Facilitair Management verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wat betreft de besteding van de middelen, de uitbreiding van de samenwerking met wetenschappelijke instellingen en onderzoekscentra, de opheffing van de regeling voor interuniversitaire projecten en de flexibilisering van de Methusalemfinanciering’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 oktober 2026. De kamer was samengesteld uit Peter SOURBRON, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tina COEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 oktober 2026.

*

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt verschillende uiteenlopende wijzigingen aan te brengen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 'betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap' (hierna: BOF-besluit).

2.2. Vooreerst brengt artikel 1 van het ontwerp enkele wijzigingen aan in artikel 21 van het BOF-besluit dat betrekking heeft op het maximale percentage middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds (hierna ook: BOF) dat de universiteiten kunnen transfereren naar de werkingsuitkeringen. Artikel 5 van het ontwerp brengt artikel 52 van het BOF-besluit met die wijzigingen in overeenstemming.

Tevens worden de voorwaarden gewijzigd, in het bijzonder de aanstellingsomvang van de mandaten, waaronder de universiteiten een ZAP-mandaat kunnen financieren met middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds (hierna: BOF-middelen) die aan de werkingsuitkeringen worden toegevoegd (artikel 2 van het ontwerp – ontworpen artikel 47, 2°, tweede zin, en 5°, van het BOF-besluit).

Daarnaast brengen de artikelen 6 tot 8 wijzigingen aan in de bepalingen betreffende de Methusalemfinanciering, onder meer met betrekking tot de overheadkosten die de universiteiten kunnen aanrekenen (ontworpen wijziging van artikel 56 van het BOF-besluit), de impact van het beëindigen van een samenwerkingsverband op de omvang van de middelen (ontworpen artikel 62, derde lid, van het BOF-besluit) en de afbouw van de financiering bij het beëindigen van de Methusalemfinanciering (ontworpen wijzigingen aan artikel 66, § 1, van het BOF-besluit).

Ten slotte heft artikel 4 van het ontwerp artikel 49/1 van het BOF-besluit op waardoor de verplichting om BOF-middelen te besteden aan interuniversitaire projecten (de zgn. iBOF-programma's) wordt afgeschaft. De artikelen 3 en 9 van het ontwerp brengen andere bepalingen van het BOF-besluit met die opheffing in overeenstemming.

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 63/2, derde lid, 1°, 2°,[1] en 6°[2], en artikel 63/3, § 9,[3] van het decreet van 30 april 2009 'betreffende de organisatie en financiering van

[1] Wat de artikelen 2 tot 4 van het ontwerp betreft.

[2] Wat artikel 9 van het ontwerp betreft.

[3] Wat de artikelen 6, 7 en 8 van het ontwerp betreft.

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

het wetenschaps- en innovatiebeleid', die in de rubriek 'Rechtsgronden' van de aanhef worden vermeld, alsook in artikel 63/1, § 4, tweede lid, van dat decreet, doch niet in artikel 63/1, § 5, van dat decreet.

3.2. Volgens de gemachtigde, in de door hem verstrekte rechtsgrondentabel, vinden de artikelen 1 en 5 van het ontwerp rechtsgrond in artikel 63/2, derde lid, van het decreet van 30 april 2009. Artikel 1 van het ontwerp, dat artikel 21 van het BOF-besluit beoogt te wijzigen, heeft betrekking op het maximale percentage van de middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds dat kan worden getransfereerd naar de werkingsuitkeringen van de universiteiten. Artikel 5 wijzigt de bepaling die de aanstellingsomvang regelt van docenten in het tenure track-stelsel van wie de loonkosten worden gedragen door BOF-middelen die naar de werkingsuitkeringen zijn overgeheveld. Artikel 63/2, derde lid, van het decreet van 30 april 2009 heeft evenwel betrekking op de parameters voor de verdeelsleutel van de totale subsidies en kan derhalve geen rechtsgrond bieden voor de artikelen 1 en 5 van het ontwerp.

Voor de laatstgenoemde bepalingen kan daarentegen wel voldoende rechtsgrond worden gevonden in artikel 63/1, § 4, tweede lid, van het decreet van 30 april 2009, dat de Vlaamse Regering machtigt om "een maximumpercentage (…) van de middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds [vast te leggen] dat getransfereerd mag worden naar de werkingsuitkering en (…) aan de uitoefening van deze mogelijkheid voorwaarden [te] verbinden ter versterking van de verwevenheid tussen onderwijs en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek."

Weliswaar bevat artikel III.2, § 4, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardige machtiging. Maar aangezien die machtiging betrekking heeft op het "maximumpercentage (…) van *de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in* het Bijzonder Onderzoeksfonds" en niet op het maximumpercentage van *de middelen van* het Bijzonder Onderzoeksfonds, die bestaan uit zowel de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap als de eigen bijdrage van de universiteit, lijkt die bepaling niet geschikt als rechtsgrond voor artikel 1 van het ontwerp.[4]

3.3. Volgens de rubriek 'Rechtsgronden' van de aanhef biedt ook artikel 63/2, derde lid, 4°, van het decreet van 30 april 2009 rechtsgrond voor het ontwerp. Er is evenwel geen enkele bepaling van het ontwerp die een wijziging aanbrengt aan de subsidievoorwaarden voor de Bijzondere Onderzoeksfondsen of de controle op de naleving ervan. Bijgevolg biedt artikel 63/2, derde lid, 4°, van het decreet van 30 april 2009 geen rechtsgrond voor het ontwerp.

3.4. In de rubriek 'Rechtsgronden' van de aanhef wordt ook melding gemaakt van artikel 63/1, § 5, van het decreet van 30 april 2009. Die bepaling machtigt de Vlaamse Regering om de verdeelsleutel te bepalen voor de verdeling van het totale bedrag van de via de BOF's toegekende overheidssubsidies onder de universiteiten. Aangezien geen enkele bepaling van het

[4] De verhouding tussen artikel 63/1, § 4, tweede lid, van het decreet van 30 april 2009 en artikel III.2, § 4, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs is niet helder, ondanks het feit dat de betrokken decreetsbepalingen een onderlinge verwijzing bevatten. Het verdient aanbeveling om na te gaan of het aangewezen blijft om beide bepalingen te behouden en desgevallend, bij gelegenheid, één van beide bepalingen op te heffen.

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

ontwerp betrekking heeft op deze verdeelsleutel, biedt deze bepaling geen rechtsgrond voor het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef moeten de verwijzingen naar de artikelen 63/1, § 5, en 63/2, derde lid, 4°, van het decreet van 30 april 2009 worden weggelaten en dient een verwijzing naar artikel 63/1, § 4, tweede lid, van het decreet van 30 april 2009, zoals ingevoegd bij decreet van 21 december 2012, te worden toegevoegd.

Artikel 1

5.1. Artikel 1, 1°, van het ontwerp voegt in artikel 21 van het BOF-besluit een nieuw tweede lid in dat beoogt te bepalen hoe de naleving van het maximale percentage van 30% “bedoeld in het eerste lid” jaarlijks wordt gecontroleerd. Het eerste lid van artikel 21 betreft evenwel een bepaling die slechts geldt “[i]n het begrotingsjaar 2013”.

Uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering blijkt nochtans dat het ingevoegde lid een algemene regel betreft die voor de toekomst zal gelden. Het is niet correct en verwarrend om het ontworpen tweede lid als een tweede lid in te voegen en daarin uitdrukkelijk naar het eerste lid te verwijzen. De regeling voor de begrotingsjaren na het begrotingsjaar 2013 is opgenomen in het huidige tweede lid van artikel 21 van het BOF-besluit (dat het derde lid van die bepaling wordt). Daarom lijkt het nieuw ontworpen tweede lid beter aan te sluiten bij het bestaande tweede lid van artikel 21. In dat lid is echter geen sprake van een maximaal percentage van 30%, doch enkel van een maximaal percentage dat de Vlaamse minister jaarlijks kan vaststellen op voorwaarde dat het percentage nooit lager kan zijn dan het percentage van het vorige begrotingsjaar[5]. In dat opzicht sluiten de bewoordingen van het ontworpen tweede lid, dus niet aan op het bestaande tweede lid. Het zou dan ook niet volstaan om het ontworpen lid in die zin te wijzigen door voor de naleving van het maximale percentage van 30% louter te verwijzen naar het percentage van 30% in het bestaande tweede lid van artikel 21 van het BOF-besluit.

5.2. Daarnaast wijzigt artikel 1, 2°, van het ontwerp het bestaande artikel 21, tweede lid, van het BOF-besluit dat, zoals hoger aangestipt, het derde lid van die bepaling wordt. Het bestaande tweede lid machtigt de minister om vanaf het begrotingsjaar 2014 jaarlijks het maximale percentage van de middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds te bepalen dat mag worden getransfereerd naar de werkingsuitkeringen “op voorwaarde dat het percentage nooit lager kan zijn dan het percentage van het vorige begrotingsjaar”. Artikel 1, 2°, heft de aangehaalde bewoordingen op, zodat de minister voortaan wordt gemachtigd om zonder enige begrenzing het maximale percentage vast te stellen van de BOF-middelen die de universiteiten kunnen overgedragen aan de

[5] Aangezien het percentage in 2013 30% bedroeg en het percentage door de minister nooit werd verhoogd, bedraagt dit percentage op dit ogenblik dus nog steeds 30%.

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

werkingsuitkeringen. Het regelen van dat percentage kan bezwaarlijk worden aangemerkt als een aangelegenheid van bijkomstige of detailmatige aard waarvan de regeling aan een minister kan worden opgedragen. Minstens de minimum- en maximumgrens die de minister hierbij in acht moet nemen, zouden in het ontwerp moeten worden bepaald.

Onder meer uit het in te voegen tweede lid, dat wel melding maakt van het maximale percentage van 30%, uit de omschrijving van de maatregel in de nota aan de Vlaamse Regering, en uit de verklaring van de gemachtigde blijkt echter dat het niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp dat de minister zelf dat maximale percentage kan bepalen, los van de bestaande grens van 30%. In dat verband verklaarde de gemachtigde immers het volgende:

> "Bij de opstart van deze wijziging was er geen intentie om het percentage effectief te wijzigen. De bedoeling met deze wijziging is enkel om de wijze waarop deze 30% berekend wordt te duiden.
>
> Het idee is daarentegen wel om de mogelijkheid te hebben om dit percentage na een stijging die bv. door een besparing nodig lijkt, ook opnieuw te laten dalen. In eerste instantie wordt hier inderdaad gedacht om na eventuele stijging terug naar het niveau van 30% te kunnen terugkeren.
>
> Sinds de eerste agendering van dit besluit zijn er echter beslissingen genomen wat betreft de begrotingsopmaak 2027 en is het duidelijk geworden dat er ook in 2027 zal bespaard worden op BOF. Het gaat over een besparing van 35 mio euro voor BOF en FWO samen. De verdeling over deze twee instrumenten is op heden nog niet bepaald. Afhankelijk van het aandeel dat BOF dient te besparen, zal het noodzaak zijn om dit percentage effectief te gaan te verhogen in 2027. In welke mate het nadien verlaagd wordt, is nog niet duidelijk. Er zijn beleidsmatig geen intenties om dit onder de 30% te laten zakken."

5.3. Gelet op wat werd opgemerkt in 5.1 en 5.2 verdient het aanbeveling om het bestaande artikel 21 van het BOF-besluit volledig te vervangen door een nieuwe bepaling waarin de intentie van de stellers van het ontwerp duidelijk tot uitdrukking komt, waarin de verschillende onderdelen van de bepalingen correct op elkaar worden afgestemd en waarin de machtiging aan de minister om het maximale percentage van over te dragen BOF-middelen te bepalen, voldoende wordt ingeperkt.

Artikel 2

6.1. Artikel 47 van het BOF-besluit bepaalt onder welke voorwaarden ZAP-leden kunnen worden gefinancierd vanuit BOF-middelen die, overeenkomstig artikel 21 van datzelfde besluit, naar de werkingsmiddelen van de universiteit zijn getransfereerd. Voor ZAP-leden die zijn aangesteld of benoemd vóór 1 januari 2007, geldt als een van de voorwaarden een voltijdse ZAP-aanstelling aan de betrokken universiteit (1°). Voor ZAP-leden die sindsdien zijn aangesteld, geldt een minimale ZAP-aanstellingsomvang van 80% (2°).

In afwijking daarvan mogen onder de huidige regeling ook getransfereerde BOF-middelen worden besteed aan bepaalde ZAP-mandaten met een kleinere aanstellingsomvang aan de betrokken universiteit, doch voor hoogstens 15% van de getransfereerde BOF-middelen. Hiervoor komen enkel ZAP-mandaten in aanmerking met een minimale aanstellingsomvang van 50% aan de betrokken universiteit, mits die aanstelling bij een andere instelling wordt aangevuld

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

tot minstens 80% in totaal en op voorwaarde dat de aanvullende opdracht inhoudelijk aansluit bij het BOF-ZAP-mandaat (5°).

6.2. Artikel 2 van het ontwerp wijzigt die regeling inhoudelijk op twee punten. Ten eerste wordt de categorie van ZAP-leden die na 1 januari 2007 zijn aangesteld en die in aanmerking komen voor de financiering uitgebreid tot ZAP-leden die een aanstellingsomvang van minimaal 10% hebben aan de betroken universiteit en die ook een aanstelling hebben aan een Vlaamse Wetenschappelijke instelling[6] of een Vlaams onderzoekscentrum[7], op voorwaarde dat hun totale aanstelling aan de universiteit en de Vlaamse Wetenschappelijke instelling of het Vlaams onderzoekscentrum minimaal 80% bedraagt (artikel 2, 1° – ontworpen artikel 47, 2°, laatste zin, van het BOF-besluit). Ten tweede komen voortaan, voor ten hoogste 15% van de getransfereerde BOF-middelen, ZAP-mandaten met een minimale aanstellingsomvang van 10% (i.pl.v. 50%) aan de universiteit in aanmerking wanneer die aanstelling bij een andere instelling aangevuld wordt tot een minimale aanstellingsomvang van 80% (artikel 2, 2° – ontworpen artikel 47, 5°, van het BOF-besluit).

Beide wijzigingen samen gelezen hebben tot gevolg dat één categorie van ZAP-leden met een aanstelling tussen de 10% en 80% aan een bepaalde universiteit op onbeperkte wijze voor aanstelling op getransfereerde BOF-middelen in aanmerking komt, met name de ZAP-leden die naast hun aanstelling aan de betrokken universiteit ook een aanstelling hebben aan een Vlaamse Wetenschappelijke instelling of een Vlaams onderzoekscentrum.

Uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering blijkt precies dat het aanstellen van dergelijke ZAP-leden wordt aangemoedigd. Er wordt in die nota immers het volgende opgemerkt:

> “Men wil dit bekomen door in te zetten op het uitbreiden van het aantal ZAP-aanstellingen vanuit de universiteiten aan de excellente onderzoekers werkzaam binnen onze excellente instellingen in Vlaanderen.”

De gemachtigde preciseerde dienaangaande nog het volgende:

> “Er is bewust gekozen voor de Vlaamse Wetenschappelijke instelling als vermeld in artikel 56/1/4 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering

[6] Luidens artikel 56/1/4, van het decreet van 30 april 2009 wordt onder Vlaamse Wetenschappelijk instelling verstaan, het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO), het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), het extern verzelfstandigd agentschap EVA Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen vzw (KMSKA), het Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed (VIOE), het extern verzelfstandigd agentschap het Agentschap Plantentuin Meise (APM), en het Waterbouwkundig Laboratorium (WL) van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken.

[7] Onder “Vlaams onderzoekscentrum” wordt verstaand, de vzw Vlaams Instituut voor de Zee” (artikel 56/1 van het decreet van 30 april 2009), de “vzw Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen” (artikel 56/1/2 van het decreet van 30 april 2009) en de “instellingen voor postinitieel onderwijs” (artikel 61 van het decreet van 30 april 2009). Op 30 september 2026 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies nr. 79.864/1 uitgebracht over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid, wat betreft het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek, beleidsgerichte evaluaties, en diverse terminologische en technische aanpassingen’ dat onder meer beoogt om het begrip “instellingen voor postinitieel onderwijs” in artikel 61 van voormeld decreet te vervangen door een nominatieve opsomming van vier instellingen (nl. de Vlerick Business School, de Antwerp Management School, het Instituut voor Tropische Geneeskunde en het Orpheus Instituut).

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

van het wetenschaps- en innovatiebeleid, of een Vlaams onderzoekscentrum als vermeld in artikel 56/1, 56/1/2 of 61 van het voormelde decreet gezien het een beleidsdoelstelling is om te komen tot een grotere structurele samenwerking tussen de universiteiten en deze specifieke instellingen[8].”

6.3. Door de 15%-begrenzing niet langer toe te passen op de financiering van zogenaamde BOF-ZAP-mandaten voor ZAP-leden die worden omschreven in het ontworpen artikel 47, 2°, tweede zin, van het BOF-besluit, zou de ontworpen regeling universiteiten ertoe kunnen aanzetten om bij de toekenning van BOF-ZAP-mandaten of bij de organisatie van gecombineerde aanstellingen bepaalde categorieën van ZAP-leden minder gunstig te behandelen, namelijk ZAP-leden van wie een deel van de totale vereiste omvang van de aanstelling wordt gerealiseerd aan een andere instelling dan een Vlaamse Wetenschappelijke instelling of een Vlaams onderzoekscentrum, bijvoorbeeld een andere Vlaamse universiteit, hogeschool of onderzoeksinstelling, een Federale Wetenschappelijke Instelling, en in het bijzonder, een universiteit, hogeschool of onderzoeksinstelling waarvoor een ander deelgebied[9] bevoegd is of die gelegen is in een andere EER-lidstaat.

Voor het aanstellen van dergelijke ZAP-leden zullen de universiteiten immers minder financiële flexibiliteit genieten bij de aanwending van de beschikbare BOF-middelen. In zoverre gecombineerde aanstellingen met niet-Vlaamse instellingen en in het bijzonder instellingen uit andere EER-lidstaten financieel minder aantrekkelijk worden, kan de ontworpen regeling universiteiten vanuit financiële overwegingen ontmoedigen om onderzoekers met een dergelijke aanstelling aan te werven of te behouden. Daardoor wordt voor onderzoekers die een beperkte aanstelling hebben in een niet-Vlaamse universiteit, hogeschool of onderzoeksinstelling de mogelijkheid beperkt om in aanmerking te komen voor een (gecombineerde, beperkte) aanstelling aan een Vlaamse universiteit, wat op gespannen voet lijkt te staan met, enerzijds, wat de onderzoekers betreft die zijn aangesteld aan een universiteit of onderzoeksinstelling in een andere EER-lidstaat, het vrije verkeer van werknemers bedoeld zowel in artikel 45 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) en anderzijds, wat de onderzoekers betreft die zijn aangesteld aan een universiteit, een hogeschool of een onderzoeksinstellingen die onder de bevoegdheid van een ander deelgebied valt, het vrij verkeer van werknemers bedoeld in artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dat dezelfde draagwijdte heeft als het Europeesrechtelijk vrij verkeer.

Een maatregel die het vrije verkeer van werknemers belemmert, is slechts toelaatbaar wanneer hij een legitieme, met het VWEU verenigbare doelstelling nastreeft en zijn rechtvaardiging vindt in dwingende redenen van algemeen belang. Daarenboven moet in een dergelijk geval de toepassing van de betrokken maatregel geschikt zijn om de verwezenlijking van de nagestreefde doelstelling te verzekeren en niet verder gaan dan ter bereiking van deze

[8] *Voetnoot 1 van het citaat:* MED VR 3 oktober 2025 zie https://themis.vlaanderen.be/files/af12a6f0-9ec0-11f0-9b44-3797f8128cc9/download?name=VR%202025%200310%20MED.0370-1%20FWO%20als%20huis%20van%20iedere%20excellente%20onderzoeker%20in%20Vlaanderen%20-%20mededeling%20BIS.pdf&content-disposition=inline.

[9] In de eerste plaats valt te denken aan universiteiten en hogescholen waarvoor de Franse of Duitstalige Gemeenschap, bevoegd zijn, maar het zou ook kunnen gaan om onderzoekinstellingen waarvoor de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest bevoegd zijn op grond van hun materiële bevoegdheid.

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

doelstelling noodzakelijk is. Dat de ontworpen maatregel onafhankelijk van de nationaliteit van de betrokken werknemers van toepassing is, volstaat niet om te besluiten dat het vrij verkeer niet wordt belemmerd.[10-11]

De ontworpen maatregel kan dan ook enkel doorgang vinden wanneer de stellers van het ontwerp hiervoor een afdoende verantwoording kunnen aanvoeren in het licht van het vrij verkeer.

Artikel 8

7. Als gevolg van artikel 8, 1°, van het ontwerp dat artikel 66, § 1, eerste lid, van het BOF-besluit wijzigt, wordt in het kader van een beëindiging op grond van een tussentijds evaluatie de financiering "*jaarlijks* verminderd met *minstens* 15%". Daarentegen wordt bij de beëindiging omwille van het emeritaat van het betrokken ZAP-lid als gevolg van artikel 8, 2° en 3°, van het ontwerp dat artikel 66, § 1, tweede lid, van het BOF-besluit wijzigt, de financiering "*minstens jaarlijks* verminderd met 15%". De ontworpen wijzigingen hebben dus tot gevolg dat het woord "minstens" in artikel 66, § 1, tweede lid, van het BOF-besluit slaat op de periodiciteit waarmee de Methusalemfinanciering zou worden verminderd, terwijl dat woord in artikel 66, § 1, eerste lid, van datzelfde besluit, betrekking heeft op het percentage waarmee die financiering jaarlijks kan worden verminderd. Hierdoor wijkt de vermindering van de financiering af naar gelang de financiering wordt beëindigd op grond van een negatieve of vergelijkenderwijs minder positieve tussentijdse evaluatie dan wel het emeritaat van het betrokken ZAP-lid. Uit de nota aan de Vlaamse Regering blijkt evenwel niet dat het de bedoeling is om de afbouw in beide hypotheses op een verschillende wijze te regelen. Er wordt immers het volgende opgemerkt:

> "Daarnaast wordt in artikel 8 ook een wijziging doorgevoerd die tegemoetkomt aan nood aan meer flexibiliteit bij de afbouw van een Methusalemfinanciering. Bij de beëindiging van de financiering door emeritaat of door negatieve of vergelijkenderwijs minder positieve tussentijdse evaluatie dient jaarlijks een vermindering te worden doorgevoerd met 25 %. Tegelijkertijd wordt een opbouw ook gereglementeerd via een stapsgewijze jaarlijkse verhoging met 25 %.
>
> Deze regelgeving wordt in de realiteit door de universiteiten als te stringent ervaren. Soms is het in het belang van een project om een andere opbouw of afbouw te voorzien.
>
> De wijziging voorziet dat er een afbouw en opbouw van minstens 15 % per jaar moet zijn i.p.v. een dwingend percentage van 25 % per jaar. Zodoende heeft men de vrijheid om over een periode van 4 jaar soms iets meer of minder af of op te bouwen afhankelijk van de noden van het project en het projectteam."

Gewezen op de discrepantie die zal ontstaan tussen beide leden van artikel 66 van het BOF-besluit, verklaarde de gemachtigde de het wel degelijk de bedoeling is dat het woord "minstens" in het gewijzigde artikel 66, tweede lid, slaat op het percentage.

[10] HvJ 15 september 2005, C-464/02, Commissie / Denemarken, punten 45-47.

[11] Aangezien onderzoekers die aangesteld zijn aan een universiteit of onderzoekstinstelling die gevestigd is in een andere EER-lidstaat veelal een buitenlandse nationaliteit zullen hebben, dient de ontworpen regeling mogelijk ook beschouwd te worden als een maatregel die leidt tot een indirecte discriminatie van buitenlandse onderzoekers.

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡

Aldus zal artikel 8, 2° van het ontwerp zodanig moeten worden aangepast dat het percentage “25%” wordt vervangen door de woorden “minstens 15%” en zal artikel 8, 3° moeten worden weggelaten.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Peter SOURBRON

‡LW-CDK[OACAI-IAAJCVT‡